

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvaci, 1625

De regia via sancta Crucis. XII

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45790)

rit homo omnem substantiam suam, adhuc nihil est. Et si fecerit
pœnitentiam magnam, adhuc exiguum est: Et si apprehenderit
omnem scientiam, adhuc longè est. Et si habuerit virtutem ma-
gnam; & deuotionem nimis ardentem, adhuc multum sibi deest:
scilicet vnum, quod summè sibi necessarium est. Quid illud? Vt
omnibus relictis se relinquat, & à se totaliter exeat, nihilque de
priuato amore retineat; cumque omnia fecerit, quæ facienda
nouerit, nil se fecisse sentiat.

§. Non grande ponderet, quod grande æstimari possit, sed in
veritate seruum inutilem se pronunciet, sicut veritas ait: *Cum fe-
ceritis omnia, qua precepta sunt vobis, dicite, serui inutiles sumus.*
Tunc verè pauper & nudus spiritu esse poterit, & cum Propheta
dicere. *Quia vnicus & pauper sum ego.* Nemo tamen isto ditior,
nemo potentior, nemo liberior, qui se & omnia relinquere scit,
& ad infimum se ponere.

CAPVT XII.

De regia via sancta crucis.

Matth. 16. 1. **D**Vrus multis videtur hic sermo: Abnega te ipsum, tolle
crucem tuam, & sequere Iesum. Sed multo durius erit au-
Matth. 25. dire illud extremum verbum: *Discedite à me maledicti in ignem æ-*
Psalms. 111. *ternum.* Qui enim modò libenter audiunt, & sequuntur verbù cruci-
cis, tunc non timebunt ab auditione æternæ damnationis. Hoc
signum crucis erit in cælo, cum Dominus ad iudicandum vene-
rit. Tunc omnes serui crucis, qui se crucifixo cõformauerunt in
vita, accedent ad Christum iudicem cum magna fiducia.

2. Quid igitur times tollere crucem, per quam itur ad regnũ?
In cruce salus, in cruce vita, in cruce protectio ab hostibus: in
cruce infusio supernæ suauitatis, in cruce robur mentis, in cruce
gaudium spiritus: in cruce summa virtutis, in cruce perfectio sã-
ctitatis. Non est salus animæ, nec spes æternæ vitæ, nisi in cruce.
Tolle ergo crucem tuam, & sequere Iesum, & ibis in vitam æternam.
Luca 14. *Ioan. 19.* *2. Cor. 11.* Præcessit ille baiulans sibi crucem, & mortuus est pro te in
cruce: vt & tu tuam portes crucem, & mori affectes in cruce. Quia
si commortuus fueris, etiam cum illo pariter viues. Et si socius
fueris pœnæ, eris & gloriæ.

3. Ecce in cruce totum constat, & in moriendo totum iacet: &
non est alia via ad vitam, & ad veram internam pacem, nisi via
sanctæ crucis & quotidiana mortificationis. Ambula vbi vis,
quare quodcumque volueris, & non inuenies altiorem viam su-
prà, nec securiorem viam infrà, nisi viam sanctæ crucis. Dispone
& ordina omnia secundum tuum velle & videre, & non inuenies
nisi

nisi semper aliquid pati debere, aut sponte aut inuitè, & ita crucem semper inuenies? Aut etiam in corpore dolorem senties, aut in anima spiritus tribulationem sustinebis.

4. Interdum à Deo relinquëris, interdum à proximo exercitaberis, & quod amplius est, sæpe tibi metipsi grauis eris, nec tamè aliquo remedio vel solatio liberari seu alleviari poteris, sed donec Deus voluerit, oportet vt sustineas. Vult enim Deus, vt tribulationem sine cõsolatione pati discas, & vt illi totaliter te subijcias, & humilior ex tribulatione fias. Nemo ita cordialiter sentit passionè Christi, sicut is, cui cõtigerit similia pati. Crux ergo semper parata est, & vbique te expectat. Nõ potes effugere, quocumque cucurreris; quia quocumque iueris, te ipsum tecum portas, & semper te ipsum inuenies. Conuerte te supra, conuerte te infra; conuerte te extrà, conuertete intrà, & in his omnibus inuenies crucem: & necesse est te vbique tenere patientiam, si internam vis habere pacem, & perpetuam promereri coronam.

5. Si libenter crucem portas, portabit te, & ducet te ad desideratum finem; vbi scilicet finis patiendi erit, quamuis hic nõ erit. Si inuitè portas, onus tibi facis, & te ipsum magis grauas: & tamen oportet, vt sustineas. Si abijcis vnã crucem, aliam procul dubio inuenies, & forsitan grauiorem.

6. Credis tu euadere, quod nullus mortalium potuit præterire? Quis sanctorum in mundo sine cruce & tribulatione fuit? Nec enim Iesus Christus Dominus noster, vna hora sine dolore passionis fuit, quãdiu vixit. *Oportebat, ait, Christum pati, & resurgere Luca 24. à mortuis, & ita intrare in gloriam suam.* Et quomodo tu aliam viam quæris, quàm hanc regiam, quæ est via sanctæ crucis? *Tota vita Christi crux fuit & martyrium, & tu tibi quæris requiem & gaudium. Iob 7.*

7. Erras erras, si aliud quæris, quàm pati tribulationes: quia tota vita ista mortalis plena est miserijs, & circumsignata crucibus. *2. Cor. 11. & 12.* Et quanto altius quis in spiritu profecerit, tanto grauiores sæpe cruces inuenit, quia exilij sui pœna magis ex amore crescit. Sed tamen iste sic multipliciter afflictus, non est sine leuamine consolationis; quia fructum maximum sibi sentit accrescere, ex sufferentia suæ crucis.

8. Nam dum sponte se illi subijcit, omne onus tribulationis in fiduciam diuinæ consolationis conuertitur: Et quanto caro magis per afflictionem atteritur, tanto spiritus amplius per internam gratiam roboratur. Et nonnunquam in tantum confortatur ex affectu tribulationis & aduersitatis, ob amorem conformitatis crucis Christi, vt se sine dolore & tribulatione esse non

vellet; quoniam tanto se acceptiorem Deo credit, quanto plura & grauiora pro eo perferre potuerit. Non est istud hominis virtus, sed gratia Christi, quæ tãta potest & agit in carne fragili; ut quod naturaliter semper abhorret & fugit, hoc feruore spiritus aggrediatur & diligit.

2. Cor. 3.

9. Non est secundum hominem crucem portare, crucem amare: corpus castigare, & seruituti subicere: honores fugere, contumelias libenter sustinere: seipsum despiciere, & despici optare: aduersa quæque cum damnis perpeti, & nihil prosperitatis in hoc mundo desiderare. Si ad teipsum respicis, nihil huiusmodi ex te poteris. Sed si in Domino cõfidis, dabitur tibi fortitudo de caelo, & subicientur ditioni tuæ mundus & caro. Sed nec inimicum diabolum timebis, si fueris fide armatus, & cruce Christi signatus.

Matth. 20.
& Ioan. 18.

10. Pone te ergo sicut bonus & fidelis seruus Christi, ad portandam viriliter crucem Domini tui pro te ex amore crucifixi. Prepara te ad toleranda multa aduersa & varia incommoda, in hac misera vita; quia sic tecum erit, vbicumque fueris: & sic reuera inuenies, vbicumque latueris. Oportet ita esse, & non est remediũ euadendi à tribulatione malorum & dolore, quàm vt te patiaris. Calicem Domini affectanter bibe, si amicus eius esse, & partem cum eo habere desideras. Consolationes Deo committe; faciat ipse cum talibus, sicut sibi magis placuerit. Tu verò pone te ad sustinendum tribulationes, & reputa eas maximas consolationes. Quia non sunt condignæ passionis huius temporis, ad futuram gloriam promerendam, etiam si solus omnes posses sustinere.

Roman. 8.

11. Quando ad hoc veneris, quòd tribulatio tibi dulcis est, & sapit pro Christo, tunc bene tecum esse æstima, quia inuenisti paradysum in terra. Quamdiu pati graue tibi est, & fugere quaris: tamdiu malè habebis, & sequetur te vbique fuga tribulationis.

Galat. 6.

12. Si ponis te, ad quod esse debes, videlicet ad patiendum & moriendum, fiet citò melius, & pacem inuenies. Etiam si raptus fueris vsque ad tertium calum cum Paulo, non es propterea securatus de nullo contrario patiendo. Ego (inquit Iesus) ostendam illi, quanta oporteat eum pro nomine meo pati. Pati ergo tibi remanet, si Iesum diligere & perpetuò illi seruire placet.

2. Cor. 12.
Act. 9.

Astor. 1.

13. Vtinam dignus esses, aliquid pro nomine Iesu pati: quàm magna gloria remaneret tibi: quanta exultatio omnibus sanctis Dei: quanta quoque ædificatio esset proximi? Nam patientiã omnes recommendant, quamuis tamen pauci pati velint. Meritò deberes libenter modicum pati pro Christo, cum multi grauiora patiantur pro mundo.

14. Scias

14. Scias pro certo, quia morientem, te oportet, ducere vitam. *Psal. 43.*
 Et quanto quisque plus sibi moritur, tanto magis Deo viuere incipit. Nemo aptus est ad comprehendendum caelestia nisi se submitterit ad portandum pro Christo aduersa. Nihil Deo acceptius, nihil tibi salubrius in mundo isto, quàm libenter pati pro Christo. Etsi eligendum tibi esset, magis optare deberes pro Christo aduersa pati, quàm multis consolationibus recreari; quia Christi similior esses, & omnibus sanctis conformior. Non enim stat meritum nostrum & profectus status nostri, in multis suauitatibus & consolationibus; sed potius in magnis grauitatibus, & tribulationibus perferendis.

15. Si quidem aliquid melius & vtilius saluti hominum, quàm pati fuisset; Christus vtique verbo & exemplo ostendisset. Nam & sequentes se discipulos, omnesque eum sequi cupientes, manifestè ad crucem portandam hortatur, & dicit: *Si quis vult venire post me, abneget semetipsum, & tollat crucem suam, & sequatur me.* *Luca 9.*
 Omnibus ergo perlectis & scrutatis, sit hæc conclusio finalis: *Quoniam per multas tribulationes, oportet nos intrare in regnum Dei.* *Act. 14.*

LIBER TERTIVS.

De interna consolatione.

CAPITA LIBRI TERTII.

D e interna Christi loquutione ad animam fidelem.	Cap. I
Quod veritas intus loquitur sine strepitu verborum.	II
Quòd verba Dei cum humilitate sunt audienda, & quòd multi ea non ponderant.	III
Item: Oratio ad implorandam deuotionis gratiam.	
Quòd in veritate & humilitate coram Deo conuersandum est.	IV
De mirabili effectu diuini amoris.	V
De probatione veri amatoris.	VI
De occultanda gratia, sub humilitatis custodia.	VII
De vili aestimatione suiipetus in oculis Dei.	VIII
Quòd omnia ad Deum, sicut ad finem ultimum, sint referenda.	IX
Quòd spreto mundo, dulce est seruire Deo.	X
Quòd desideria cordis examinanda sunt & moderanda.	XI
De informatione patientia & luctamine aduersus concupiscentias.	XII
De obedientia humilis subditi, ad exemplum Iesu Christi.	XIII
De occultis Dei iudicijs considerandis, ne extollamur in bonis.	XIV
Qualiter standum sit ac dicendum in omni re desiderabili.	XV
	Itē